

## HOGYAN LEGYÜNK KÖZÖSSÉGBEN ISTENNEL?

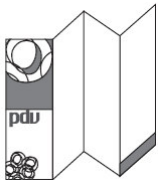
# Életige

2008. június  
Chiara Lubich magyarázatával

1.



2.



3.



„Aki megtartja  
parancsait, Istenben él  
és Isten őbenne.”

(1Jn 3,24)

**Amikor szeretünk valakit,  
mindig vele szeretnénk lenni.**  
Ez Isten vágya is, aki Szeretet.  
Azért teremtett bennünket, hogy  
találkozhassunk vele, és **nem  
lesz teljes az örömünk, míg el  
nem jutunk a legmélyebb  
egységre vele.** Egyedül ez képes  
csillapítani szívünk vágyódását.  
Ő azért szállt alá az Égből, hogy  
**velünk legyen,** és elvezessen  
minket a vele való közösségre.

**De hogyan jussunk el az Istennel  
való egységre?**

**János határozottan állítja, hogy  
elég, ha megtartjuk parancsait.**

**Vajon sok parancsot kell  
betartani ahhoz, hogy eljussunk  
az egységre vele?**

**Nem,** mert Jézus minden előírást  
**egyetlen parancsba sűríttet.** Az e  
havi ígét megelőző mondatban  
János erre emlékeztet bennünket:  
„Az az ő parancsa, hogy **higgyünk  
Fiának,** Jézus Krisztusnak nevében,  
és szeressük egymást parancsa  
szerint.”

János annyira meg van erről  
győződve, hogy egész  
levelében ezt ismétlgeti:

„**Aki szeretetben él,  
Istenben él, és Isten  
őbenne.**”

„**Ha szeretjük egymást,  
Isten bennünk él...**”

**Így van ez minden ígével:  
szükségszerűen a szeretetre  
sarkall minket. Nem is lehet  
másként, hiszen Isten Szeretet,  
és minden ígéje szeretet: a  
szeretetről szól, és ha megéljük,  
szeretetté alakít.**

Az élet ígéje ebben a hónapban  
arra hív, hogy

- **higgyünk Jézusban,** és egész  
létünkkel csatlakozzunk  
hozzá, tanításához.
- **Hinnünk kell abban,** hogy ő  
Isten szeretete.

**Akkor is hinnünk kell,  
amikor távolinak tűnik,  
amikor nem érezzük őt,  
amikor nehézségek vagy  
fájdalmak érnek...**

**Ebben a hitben  
megerősödve szeretni  
tudunk majd akkor is,  
amikor a másik nem  
tűnik szeretetre  
méltónak, amikor úgy  
érezzük, hogy nem  
megfelelő és  
haszontalan a  
szeretetünk, és nem is  
viszonozzák.**

Így egyre előbb,  
egyre őszintébb  
és mélyebb  
kapcsolatokat  
tudunk majd  
építeni,  
**egységünk  
miatt pedig  
lakást vesz  
köztünk  
Isten.**

Történt egyszer,  
hogy...



**Egy jó ideje apa** mindig talált  
kifogásolnivalót anyán, még jelentéktelen  
dolgok miatt is. A folyamatos  
veszekedéseket minden szomszédunk  
hallotta, és nagyon szégyelltem ezt.

Észrevettem, hogy édesanyám éjjel-  
nappal segítségért imádkozott Istenhez, és  
én is csatlakoztam hozzá. Próbáltam  
szeretni apámat apró figyelmességekkel,  
főleg mikor hazajött a hivatalból.

**Néha panaszkodtam Istennek** és  
kérdeztem tőle, hogy miért nem volt  
szerencsénk egy jó apához. A barátaim  
mind jó dolgokat meséltek a szüleikről.  
Szembesültem azzal, hogy a mi  
családunkban ez nem így van.

**Ilyen pillanatokban** az volt az egyetlen  
titkom, hogy felajánlottam Jézusnak  
mindent, olykor a fájdalmakat is. Tudtam,  
hogy Ő a kereszten minden ember  
fájdalmát magára vette. Annyira, hogy  
egyedül érezte magát az Atyától is  
elhagyatottan. Úgy, mint én.

**Az Evangélium ígéi** megtanítottak  
türelmesnek lenni. Továbbra is szerettem  
és imádkoztam. És Isten meghallgatta  
imáinkat, mert annak ellenére, hogy a  
szüleim már nem élnek együtt, jó kapcsolat  
alakult ki apámmal.

Clara – Tanzánia